

Marjo Ojalammi

KIRKKOSIILIT MESSUSSA

*Kadonneen ehtoollispikarin
arvoitus*

460-21

KIRKKOSIILIT MESSUSSA

**Kadonneen ehtoollispikarin
arvoitus**

KIRKKOSIILIT MESSUSSA

**Kadonneen
ehtoollispikarin arvoitus**

Kertonut ja kuvittanut

Marjo Ojalammí

*Kiitos Suomen tietokirjailijat ry:lle ja Keravan
kaupungin kulttuuripalveluille kirjoitus- ja ku-
vitustyön tukemisesta*

Tekstien ja kuvien copyright © 2022 Marjo Ojalammi

Kustantaja: BONA ANIMA, Kerava, Suomi

Valmistaja: BoD- Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-69851-1-4

”HENKILÖT”:

Kertomuksen päähenkilöt ovat:

- Veikko-siili, jolla on lippalakki ja vihreä kuono
- Kirkonrotta, joka on nimeltään Aurelius Rottaeus, tuttavallisemmin Aarre. Eläkkeellä oleva kirkkohistorian professori, siis emeritus.
- Rouva Kirkk Hakkinen, vanha, arvonsa tunteva kirkkonaakka. Asustaa kirkon kellotapulissa.
- Herra EiNo Hakkinen, Kirkk Hakkisen puoliso. Asuu myös kellotapulissa.

Siiliperheen jäseniä ovat:

- Äitisiili, jolla on punainen kuono
- Tätisiili, äidin sisko, jolla on keltainen kuono
- Siskosiili, jolla on punainen kuono
- Siskosiili, jolla on ruskea kuono
- Ja kaksi vauvasiiliä, joista toisella on punainen ja toisella sininen kuono
- Papit, suntio ja kirkkokansa

- Lisäksi teoksen kuvituksessa seikkailee Milla-muurahainen.

Tapahtumapaikka:

Uudellamaalla sijaitseva Tuusulan Hyrylän kirkko ja kirkkopuisto

Tiesitkö, että Tuusulan Hyrylän kirkossa on asunut siiliperhe jo jonkin aikaa. Perheeseen kuuluvat äitisiili, tätisiili ja viisi lapsisiiltä, joista kaksi on vielä aivan pieniä vauvasiilejä.

Siiliperhe on joutunut muuttamaan kirkkoon niiden vanhan pesäkolon kastuttua. Pesä sijaitsi aivan kirkon vieressä kasvavien suurten kuusten juuristossa.

Kirkossa asuu myös kirkonrotta nimeltään Aurelius Rottaeus, tuttavallisemmin Aarre. Kirkonrotta on entinen kirkkohistorian professori eli emeritus. Se on hyvin viisas rotta ja tarkka arvostaan. Aluksi se ei pitänyt siitä, että siiliperhe asettui asumaan sen kanssa samaan paikkaan. Se oli tottunut elämään yksin.

Aarre pitää paljon hiljaisuudesta, koska silloin se pystyy keskittymään kirkonkirjoihin. Niistä löytyy Aarren mielestä paljon mielenkiintoista tutkittavaa. Mihinkäs se eläkkeellä oleva tohtori ja professori pääsee luonnostaan: tutkittava on, kun se on niin mukavaa.

Oli kuitenkin onni, että siiliperhe löysi kirkosta kuivan ja kauniin kodin. – Ja on onni, että siiliperheessä on tiedonhaluinen nuori siili, Veikko

nimeltään. Alkuvaikeuksien jälkeen Veikosta ja Aarresta tuli kuin tulikin hyvät ystävät.

Nyt Aarre nauttii siitä, että se saa jälleen opettaa nuorempaansa kirkkohistorian ja käytännön seurakuntaelämän salaisuuksiin.

Sitä paitsi, ilman Veikon innostavaa seuraa Aarresta olisi varmaan aikojen kuluessa tullut aika höppänä kirkonrotta. Me kaikki tarvitsemme toisinaan seuraa, vaikka nauttisimme myös yksinolosta.

Nyt Aarre on päättänyt opettaa Veikolle, mitä messussa tapahtuu.

Kun jälleen koittaa sunnuntaiaamu, Aarre ryntää Veikon luo tohkeissaan. Veikko on vielä sikeässä unessa, mutta herää, kun Aarre toivottaa hänelle reippaalla äänellä: ”Hyvää huomenta ja pyhää!” Veikko herää ja hieroo unisia silmiään. ”Anna minun vielä nukkua vähän”, se pyytää ja kääntää piikkistä kylkeään.

Kirkkosiilit messussa - Kadonneen
ehtoollispikarin arvoitus on itsenäinen
jatko-osa Kirkkosiilit
jumalanpalveluksessa -teokselle.

Tapahtumat sijoittuvat Tuusulan Hyrylän
tunnelmalliseen puukirkkoon ja
kirkkopuistoon.

Siilipoikanen Veikko on tavannut
oppineen kirkonrotta Aurelius
Rottaeuksen, joka on ottanut
tehtäväkseen opettaa Veikolle mitä
kaikkea kirkossa tapahtuukaan.

Nyt on vuorossa messu ja ehtoollinen.
Aurelius selittää Veikolle ehtoollisen
merkitystä hauskan "salapoliisitarinan"
kehystämänä.

Kirjassa seikkailevat myös kirkonnaakka
rouva Kirkk Hakkinen puolisonsa herra
EiNo Hakkisen kanssa.

9 789526 985114